

18 TERMINOLOGIA JA SYMBOLIIKKA

18.1 Perinteellinen esoteerinen symboliikka

¹Todellinen tieto antaa valtaa, ja valtaa ovat aina väärinkäyttäneet kaikki, jotka ovat voineet käyttää sitä omaksi hyväkseen. Tieto on niille, jotka ovat omistaneet kaiken tulevaisuutensa (he eivät voi tehdä toisin) ihmiskunnan, kehityksen ja elämän palvelulle. Muut eivät tietoa tarvitse ja he ovatkin tyytyväisiä teologian, filosofian ja tieteen tarjoamiin fiktioihin.

²Salaisissa tietokunnissa kautta aikain välitetty tieto ei antanut valtaa muille kuin korkeimman (seitsemännen) asteen saavuttaneille, ja heitä oli aina vähän. Mutta tieto vapautti muut vihityt joutumasta hyväksymään hallitsevat maailman- ja elämäkatsomukset ja tulemaan siten kaikenlaisten illuusioiden ja fiktioiden uhriksi.

³Useimmat vihityt jäivät kahteen ensimmäiseen asteeseen. Harvoin kukaan ylitti kolmannen asteen. Kukaan ei aavistanut saavuttamaansa astetta korkeamman olemassaoloa.

⁴Kreikkalaisissa mysteereissä annettiin jokaiselle ”hyvin tunnetulle” kansalaiselle tosiasioita reinkarnaatiosta ja inkarnaatioiden välisestä olotilasta emotionaalimaailmassa ja mentaali-maailmassa. Se oli kaikki.

⁵Esoteerisissa tietokunnissa välitetty tieto oli kauttaaltaan symbolista. Symbolit olivat yhteisiä eri asteille, mutta niiden tulkinta oli jokaisella korkeammalla asteella erilainen. Lisäksi selonteko oli sopeutettava kehitysasteisiin ja yleisesti vallitseviin todellisuuskäsityksiin. Kerta toisensa jälkeen perustettiin sen tähden uusia tietokuntia, joissa symbolit esitettiin toisin kuin aiemmin. Vihityt olivat yleensä vanhoja esoteerikkoja, jotka olivat kuuluneet vanhempiin tietokuntiin eivätkä enää tarvinneet maagisia kokeita objektiivista käsitystä varten. Edellisissä inkarnaatioissa saatu ja sitten piilevänä säilynyt tieto mahdollisti heille nopean ymmärtämyksen.

⁶Esoteeristen tietokuntien symboliikan etuna oli, että tiedosta tuli arvottomille saavuttamaton. Mutta sen haittapuolena oli, että virheellinen tulkinta oli melkein väistämätön, kun se joutui vihkiytymättömien käsiin. Tietokunnissa ja eri asteilla tulkinta annettiin suullisesti, ei koskaan kirjallisesti.

⁷Esoteerisilla symboleilla on aina seitsenkertainen merkitys, eivätkä ne ole satunnaisesti valittuja. On ehkä ymmärrettävää, kuinka toivotonta eksoteristin on yrittää tulkita jokin esoteerinen symbolinen kirjoitus. Jos sellaiset kirjoitukset joutuvat vihkiytymättömien käsiin, tuloksena on taikausko, sillä tietenkin ”oppineet” ymmärtävät kaiken (muuten he eivät olisi ”oppineita”), tyypillistä tietämättömyyden ja rikkiviisauden suvereenisuudelle.

⁸Esitettäköön tässä esoteerinen ”rukous” esimerkkinä esoteerisesta symbolista ja sen eri tulkinnoista eri kehitysasteiden mukaan: ”Johda meidät pimeydestä valoon, epätodellisesta todelliseen, kuolemasta kuolemattomuuteen.” Tämän symbolin merkitys on erilainen kullekin kolmelle eri minälle.

⁹Ensiminälle ”pimeydestä valoon” merkitsee esoteerista tietoa, ”epätodellisesta todelliseen” fyysistä tarpeettomuutta (joka ratkaisee maailman talousongelman), ”kuolemasta kuolemattomuuteen” katoamatonta tajunnanjatkuvuutta reinkarnaation yhteydessä.

¹⁰Viidennessä luomakunnassa olevalle toisminälle kyseessä on vapautuminen ensimmäisen maailmoista ja niiden ”pimeydestä, epätodellisuudesta ja kuolemasta” ja kuudennessa luomakunnassa olevalle kolmasminälle se tarkoittaa vastaavaa vapautumista riippuvuudesta toisminän maailmoihin.

¹¹Planeettahierarkian sihteerin, 45-minän D.K.:n antamien tosiasioiden ansiosta (hänen Alice A. Baileyn julkaisemissa kirjoituksissaan) olemme saaneet täyden selvyyden niiden symbolien ja termien suhteen, joita on käytetty esoteerisissa tietokunnissa ja jotka okkulttiset kirjailijat ovat usein väärintulkinneet.

18.2 Terminologia on uudistuksen tarpeessa

¹Terminologia on ollut hankala luku jopa nykyaikaisessa, julkaistussa esoteriikassa, varsinkin kun kirjailijoilla ei ole ollut tarvittavaa selkeyttä käsittelemistään asioista.

²Vähintäänkin omituiselta vaikuttaa se, että melkein kaikki perinteiset nimitykset ovat sopimattomia, että perityn esoteerisen tiedon koko vanha terminologia on suoraan petollinen ja harhaanjohtava. Vihkiytymättömät ovat tietenkin väärintulkinneet nämä harhaanjohtavat nimitykset, millä on usein ollut tuhoisat seuraukset.

³Esitettäköön kaksi esimerkkiä väärinymmärretyistä symboleista:

⁴Ihmistä ei ”pelasta” yksilön Jeesus veri, vaan se veri, joka virtaa hänen omissa suonissaan, kun hän on hankkinut kristustietoisuuden, essentiaalitajunnan. Siitä syntyy erilainen veri, joka tekee kaikki sairaudet ja vanhuudenheikkouden mahdolltomaksi.

⁵*Salaisessa opissa* Blavatsky mainitsee ”imperfect gods” (epätäydelliset jumalat) viitaten niihin planeettahallitsijoihin, jotka ovat ottaneet hoitoonsa planeetan ja sen hallitsemattomat monadit. Tämä on kuitenkin epäasiallisesti sanottu ja sen täytyy johtaa väärinkäsityksiin. Planeetta (evoluutiomonadeista muodostuva planetaarinen kollektiiviolento) on ”epätäydellinen”, ei planeettahallitus. Planeettahallitsija ei ole vastuussa tilanteesta, koska monadeilla on vapautensa vapauden lain mukaan.

⁶Teosofinen terminologia, jonka melkeinpä kaikki esoteerikot ovat omaksuneet, on käytännöllisesti katsoen tarkoitukseensa kelpaamaton ja tulisi korvata tarkoituksenmukaisella terminologialla, joka ei johda harhaan. Länsimaiset esoteerikot ovat olleet liian suuressa määrin riippuvaisia sanskritinkielisistä termeistä, joille on harvoin voitu antaa täsmällisiä länsimaisia vastineita. Sanskritinkieliset termit ovat osoittautuneet sopimattomiksi myös sen vuoksi, että joogafilosofia on väärintulkinnut sekä termit että tosiasiat, joita ne edustavat.

⁷Ei ole lainkaan välttämätöntä löytää sanoja, jotka vastaavat laajassa sanskritinkielisessä kirjallisuudessa esiintyviä sanoja. Sitä paitsi koskaan ei voi tulla kysymykseen tämän kirjallisuuden sananmukainen tulkinta, ei käänös vaan jonkun länsimaisen inkarnoituneen essentiaaliminän toteuttama uudelleentulkinta, esimerkiksi *Bhagavad-Gitan* kaltaisen teoksen suhteen.

⁸Siten ei ole mitään aihetta laatia länsimaista terminologiaa, joka kaikissa yksityiskohdissaan vastaisi intialaisen filosofian ja okkultismin termistöä. Intialaisilla on vimma puuhata kaikenlaisten turhien pikkuseikkojen parissa, joista länsimaalaiset voivat huolehti, suorastaan edukseen luopua. Myös intialaiset itse hyötyisivät kaiken epäolennaisen karsimisesta. Vain sellainen asia kuin joogan 84 eri fyysistä asentoa, kaikki täysin tarpeettomia, länsimaalaisille suorastaan haitallisia, ovat kaunopuheinen todistus.

⁹Se, mitä tarvitsemme on uusi, yhtenäinen, mahdollisimman yksinkertaistettu länsimainen terminologia, joka perustuu länsimaiselle todellisuuskäsitykselle. Sellaisen uuden terminologian tulee rakentua tieteen ja filosofian termeille, jotta todellisuussisältö tulisi käsitettävämäksi ja paremmin ymmärretyksi.

¹⁰Ei pidä käyttää kielessä jo olemassa olevia sanoja, jotka ovat saaneet määrätyn, kansainvälisen merkityksen. Sekä kreikan että latinan kieli (joita opiskellaan kansainvälisesti) tarjoavat runsaasti mahdollisuuksia, joita myös tiede on mitä suurimmassa määrin hyödyntänyt. Korkeampien ainelajien, verhojen, maailmojen, valtakuntien jne. suhteen olisi kansainvälinen nimistö tarkoituksenmukaisin, ja niin ollen tietenkin matemaattinen nimistö, ainoa ajaton (muuttumaton) ja sen tähden ainoa todella täsmällinen nimistö.

18.3 Laurencyn terminologia

¹Jo esoteriikan julkaisemisen alusta lähtien K.H. (Pytagoras) puolusti esoteerisen terminologian vahvistamisen välttämättömyyttä. Blavatskyn, Sinnetin ja Besantin tekemät yritykset rakentuivat enimmäkseen joko sanskritinkielisille tai vanhoille teologisille termeille ja yleisesti katsoen niitä voidaan pitää epäonnistuneina.

²Esoteerikolle älyllinen puhtauden vaatimus on karsia omasta sanavarastostaan kaikki ne perinteelliset teologiset ja uskonnolliset sanonnat, joilla on merkillinen kyky vetää tajunta alas harhaanjohtavien katsantotapojen vanhoihin alitajuisiin kerrostumiin. Laurencyn pyrkimyksenä on ollut muotoilla uusia täsmällisiä termejä ja ilmaisutapoja. Ehkä se terminologia, joka löytyy Laurencyn teoksista VK ja TT ja jota on edelleen kehitelty teoksessa IT, voi toimia kansainvälisenä terminologiana. Kirjailija on pitänyt huolen siitä, ettei hän ole ottanut käyttöön useampia uusia termejä kuin hän on pitänyt tarpeellisena ja johtanut helposti ymmärrettäviä termejä pienimmästä mahdollisesta määrästä kantasanoja. Tieteellinen terminologia perustuu tavallisesti kreikan tai latinan kieleen ja sitä on pidetty seuraamisen arvoisena.

³Tiettyjen planeettahierarkian jäsenten nimien suhteen Laurency on noudattanut heidän ilmaisemaansa toivetta tulla nimitetyiksi vain alkukirjaimin. Heillä lienee syyt tälle toiveelle. Aiempien inkarnaatioiden historiallisesti tunnetut nimet voidaan liittää alkukirjaimiin.

⁴Laurencyn on täytynyt ottaa käyttöön uusia sanoja ilmiöille, joille kielessä ei ole sanoja. Valitessaan kielenkäytön eri mahdollisuuksien välillä hän on kirjailijan oikeudella valinnut sen, mikä ei ole sisältynyt yleisesti hyväksytyihin sanakirjoihin, aina kun ”väärä” muoto on tuntunut hänestä loogisemmalta. Hän on kirjailijan oikeudella muotoillut ”oman tyykinsä”, kun tämä ei loukkaa loogista selkeyttä. Myös kieli on muutosten alainen, eikä mitään lopullisesti vahvistettua, mistä puhdasoppiset eivät todellakaan pidä. Mutta kaikki, mikä myötävaikuttaa yksilön omalaadun esiintymisen sallimiseen, pitäisi katsoa lisäävän kielen helppokäyttöisyyttä, niin pian kun se ei vähennä ymmärtämisen mahdollisuutta.

18.4 *Universal mind*

¹Esoteerisessa kirjallisuudessa esiintyvät ilmaisut ”universal mind”, ”mind of god” ja ”divine mind”. Niillä voidaan tarkoittaa monta erilaatua kollektiivista tajuntaa: osaksi planeetta-muistia kausaalimaailmassa, osaksi planeettaketjun essentiaalista kollektiivitajuntaa, osaksi aurinkokuntamuistia manifestaalimaailmassa, osaksi planeettahallituksen suunnitelmaa lähitulevaisuudelle, viime kädessä myös kosmista kokonaistajuntaa, kaikki riippuen siitä, mitä kirjailijalla oli mielessään hänen kirjoittaessaan. Tavallisesti lukija jää epätietoiseksi siitä, mitä lajia tarkoitetaan; tarkkuus on harvinaista. Sellaiset tulkinnanvaraiset nimitykset näyttävät olevan tarkoitettuja ”intuition harjoittamiseen”, mutta ne harhauttavat mentaalitajuntaa.

²Nimitys ”universal mind” on virheellinen, koska sillä tarkoitetaan aurinkokunnan maailmoja eikä maailmankaikkeuden maailmoja. Se on epäonnistunut myös siinä suhteessa, että ”mind” on epäselvin kaikista englanninkielisistä sanoista ja siten kelvoton, jos tahtoo olla täsmällinen, mutta erittäin sopiva, jos ei tarvitse tietää, mistä puhuu. Niinpä nimityksestä on tullut hyvin suosittu ja teosofisessa kirjallisuudessa sitä on käytetty yhdestä ja toisesta korkeammasta maailmasta. Myöhemmin ilmaisua on käytetty myös itse tajunnan aspektista eri maailmoissa, ei vain kollektiivimuistista.

³*Salaisessa opissa* Blavatsky kutsuu joskus Augoeidesta nimellä ”the Son of Man”. Myös tämä on antanut aiheita epäselvyyksiin.

⁴Meidän on korkea aika saada täsmällinen terminologia, jotta lukijat tietäisivät, mitä kirjailijat tarkoittavat. Jos kirjailijat itse tietävät sen, silloin he voivat parhaiten osoittaa sen käyttämällä numeerista merkitsemistapaa mielessään olevasta kollektiivisesta maailmanmuistista, siten: 47:1-3, 46, 45, 44, 43 jne.

18.5 *Sielu*

¹Nimityksellä ”sielu” oli eri merkityksiä ”muinaisille opettajille” (= vihityille). Sillä saatettiin tarkoittaa ensinää, toisminää, kausaaliverhoa tai Augoeidesta, aktiivista kausaaliminää tai toistriadia. Se, mitä kussakin yksityistapauksessa tarkoitettiin, ilmeni asiayhteydestä, mikä oli vihkiytymättömille käsittämätöntä.

²Koska tieto on saanut tulla eksoteeriseksi, on vanha nimitys ”sielu” sopimaton ja se pitää

korvata täsmällisemmällä, jos ei tahdo aiheuttaa käsitesekaannusta. Tämä on kuitenkin riittävän suurta okkultisteilla. Ei voi olla kyllin tarkka yrittäessään ajatella oikein, yhdenmukaisesti todellisuuden kanssa, hankkiessaan uutta maailman- ja elämäkatsomusta. Useimmilla on hyvin epäselviä kuvitelmia juuri sen tähden, että heidän mentaalijärjestelmänsä ei ole riittävän konkretisoitunut. Abstraktin ajattelun täytyy lähteä konkreettisesta järjestelmästä toimiakseen oikein. Myös intuitiolla täytyy olla perusta todellisuuden käsittämiseksi.

18.6 Kaksoissielut

¹Esoteerinen symboli ”kaksoissielut” tarkoittaa kausaaliverhoa ja triadiverhoa, jotka ovat erillään inkarnaation aikana, mutta sulautuvat yhteen inkarnaation päätyttyä.

²Symboli on tietenkin aiheuttanut loputonta päänvaivaa ja sen väärintulkinnalla on myös ollut valitettavat seuraukset. Tämä kaikki on tyypillistä ihmisen taipumukselle uskoa käsittävänsä kaiken tai uskoa mielijohteidensa olevan paljastuksia. Milloin hän oivaltaa suunnattoman rajoittuneisuutensa ja sen, että kaikki on arvailuja?

³Lisäsyynä symbolin väärintulkinnalle on ollut kokemus ”sielujen yhteenkuuluvuudesta”. Se ei johdu kovinkaan paljon (niin kuin astrologit luulevat) eläinratavärähtelyjen harmoniasta kuin siitä harvinaisesta yhdistelmästä, että kahdella samalla korkeammalla asteella olevalla ihmisellä on sama departementti sekä kausaaliverhossa että triadiverhossa. Heidän välillään väärinkäsitykset ovat mahdottomia.

18.7 Henki, sielu ja ruumis

¹Nimitykset ”henki, sielu ja ruumis” ovat symboleja, useine merkityksineen kuten aina.

²Ne voivat tarkoittaa kolmea aspektia: liike-, tajunta- ja aineaspekti.

³Ne voivat, kuten gnostikoilla, tarkoittaa kolmea triadia, jolloin ”hengellä” tarkoitetaan kolmastriadia, ”sielulla” toistriadia ja ”ruumiilla” ensitriadia. Tietenkin tämä merkitys menetettiin sen jälkeen, kun teologinen tietämättömyys otti haltuunsa nämä nimitykset, ja nykyisin ei kukaan näytä kykenevän selvittämään teologista mielikuvitustulkintojen vyyhtiä.

⁴Blavatsky sanoo teoksessa *Isis* (vol. 2, s. 362), että ihmisen ”henki yksistään on kuolevainen, sielu ei ikuinen eikä jumalallinen”. Sellaiset löysät ilmaisut ovat aina vahingoittaneet esoteriikkaa. ”Hengellä” esoteeriset kirjailijat tarkoittivat kolmastriadia ja ”sielulla” toistriadia. Mikään triadi ei ole kuolematon, ikuinen tai jumalallisempi kuin nuo kaksi muuta. Triadeissa oleva monadi yksinään on kuolematon. Jos kuitenkin otetaan huomioon ensimmäisten kirjailijoiden suunnattomat opin muotoilemiseen liittyvät vaikeudet, että heidän psykologisesti välttämättömät absolutointinsa tulisi ottaa suhteellisina jne., että symboliset nimitykset olivat melkein väistämättömiä, on myös arvostelua lievennettävä sen mukaisesti.

⁵Käytettiin mitä nimityksiä tahansa, ne voivat viitata vain minän (ikiatomin, monadin, yksilön) kehitystiellä esiintyviin välitavoitteisiin. Olennaista on eri kehitysasteiden tajunta- ja energiakapasiteetin ymmärtäminen. Terminologia, josta ihmiset kiistelevät, pikemminkin sekoittaa, on itse asiassa harhaanjohtava.

⁶Esoteerisilla tietokunnilla on (jo 45000 vuotta ajassa taaksepäin) ollut eri nimityksiä (useimmat harhauttavia), ja näitä modernit okkultistit ovat käyttäneet kuinka tahansa.

⁷Vanhalla symbolisella ilmaisulla ”hengen ja aineen yhteys” tarkoitettiin suoraa yhteyttä ensitriadin ja kolmastriadin välillä, jolloin toistriadi hajoaa. Monadi oli hankkinut kaikkietäisyyden ja kaikkivaltiuuden aurinkokunnan seitsemässä atomimaailmassa (43–49). 43-minä kykeni toteamaan seitsemän ulottuvuutta (yhdeksän jos suora ja pinta lasketaan erikseen) myös maailmassa 49, ja että maailma 43 läpäisee kaikki alemmat maailmat.

⁸Vanha sanamuoto ”aine on hengen alin muoto ja henki on aineen korkein muoto”, tulee käsitettäväksi, kun saa tietää, että aineaspektin merkitys kasvaa jokaisessa alemmassa maailmassa ja tajunnan merkitys tulee yhä suuremmaksi jokaisessa korkeammassa maailmassa. Tämä sanotaan ikivanhaan ilmaisuun henki–aine viitaten.

⁹Symbolilla ”hengen astuminen alas aineeseen” tarkoitettiin inkarnaatioprosessia (”kaikki tulee korkeammista maailmoista”); myös koko involvoitumisprosessia, jossa ikiatomit involvoituvat yhä koostuneemmiksi atomilajeiksi.

18.8 Ylisielu

¹Esoteriikassa ”ylisielulla” tarkoitetaan aurinkokunnan korkeinta kollektiiviolentoa (jolla ei ole mitään yläpuolellaan aurinkokunnassa), symbolisesti ilmaistuna ”kaikkien sielujen sielu”.

²Myös Emerson puhui yliminästä, ylisielusta (Oversoul). Tietämättömyys on sitten ottanut haltuunsa nimityksen. Siitä on tullut sana, jota ihmiset käyttävät, kun he eivät tiedä, mistä he puhuvat. Koska kaikki tarkoittavat jotain erilaista, se voi (asiallisesti katsoen) tarkoittaa mitä tahansa korkeammista verhoista. Esoteerikon ei kannata ryhtyä yrityksiin selittää sellaisia päähänpistojä.

18.9 Monadi

¹Teosofit eivät koskaan oivaltaneet, mitä Pytagoras tarkoitti ”monadilla”. He tekivät vakavan virheen sekoittamalla monadin kolmastriadiin (kolmasminään). Siten he ovat aiheuttaneet parantumattoman käsitesekaannuksen. Sekä Besant että Leadbeater luulivat ilmeisesti osavansa ”tulkita kirjoitukset” omin päin, kysymättä opettajiltaan olivatko he käsittäneet oikein. Jälleen kerran vahvistuu, kuinka välttämätöntä on, että kaikki tiedot korkeammista maailmoista jne., jotka ovat omien tutkimusmahdollisuuksien ulkopuolella, tulevat tähän pätevyyden omaavien korkeampien minuuksien tarkistamiksi. On ymmärrettävää, että oppilaat eivät tahdo vaivata opettajiaan aiheuttomasti, näitä opettajia, joiden työtaakka on kohtuuton ja keskeytymätön. Mutta nämä pitäisivät todennäköisesti parempana sellaisten erehdysten välttämistä.

²Koska nimitys ”monadi” on saanut eri merkityksiä okkulttisissa lahkoissa, korostetaan erityisesti, että Pytagoras (termin laatija) tarkoitti ”monadilla” ikiatomia (jakamatonta ikiatomia) ja että tämä on alkuperäinen ja ainoa oikea merkitys. Kuten tavallista on myös tämä aiheuttanut käsitesekaannusta.

³Laurencyn teoksissa esiintyy monia lausuntoja, jotka eivät ole yhdenmukaisia teosofiassa ja muussa okkulttisessa kirjallisuudessa jo yleisesti hyväksytyjen lausuntojen kanssa. Jokainen, joka hallitsee Pytagoraan hylozooisen mentaalijärjestelmän, voi itse ratkaista, kuka on oikeassa. On korkea aika, että ainakin esoteerikot lopettavat auktoriteettien herkkäuskoisen toistamisen, mikä aiheuttaa vai hajaannusta. Muuten jokainen saa pitää oman käsityksensä. Esoteerikkojen pitäisi oppia erottamaan pääasia ja sivuasiasia, olennainen ja epäolennainen eikä kiistellä yksityiskohdista. Järjestelmä, perspektiivi, on ainoa olennainen asia.

18.10 Minä

¹Okkultisessa kirjallisuudessa esiintyvä ilmaisu ”ihminen on sielu, jolla on ruumis”, todistaa siitä, että käsitys sielusta oli hyvin hämärä. Ihminen on monadi, jolla on useita verhoja ja joka tulee hankkimaan niitä yhä useampia, verhoja, joihin se samastuu, ensin fyysiseen, sitten emotionaaliseen, mentaaliseen, kausaaliseen, essentiaaliseen jne., aina sitä mukaa kuin se saavuttaa korkeampia kehitystasoteita. Jos tahtoo puhua tajunnoista verhojen sijaan, käy se tietysti yhtä hyvin. Se riippuu siitä, onko ihminen ekstraverti vai introvertti. Mutta jos lähdetään ajatuksesta, että organismi on verho, silloin on helppo jatkossakin puhua verhoista. Hylozooikolle on yhdentekevää, mitä pidetään parempana.

²Silloiselle subjektivistiselle käsitykselle oli ominaista, että Sinnett teosten lukijat vastustivat usein sitä, että hän lähti aineaspektista. Sinnett vastasi hyvin perustellusti, että tämä oli helpointa länsimaalaisille, mutta että sen jälkeen kun he olivat käsittäneet sen kaiken, he saattoivat siirtyä tajunnanaspektiin.

³Toisminälle hänen ensimmäinsä on jotain tarpeetonta, sivuutettua, merkityksetöntä, siten muinaisten opettajien symbolikielellä ”ei mitään”. Kolmasminä on samaa mieltä toisminästä, ja

kun toistriadi on lopullisesti eliminoitu. Niin esoteerisissa tietokunnissa kuin muinaisessa itämaisessa terminologiassa ovat minän eri tilat saaneet lukuisia symbolisia nimityksiä, jotka vaativat perinpohjaisia selvityksiä tullakseen näennäisen käsitettäviksi, vaikka sellaiset nimitykset eivät ole koskaan ymmärrettäviä muille kuin niille, joilla on vastaavia kokemuksia takanaan. Järkevä länsimainen esoteerikko, joka on saanut vaadittavaa perspektiiviä olemassaoloon ja koko evoluution käsitettävästi selvitettyksi, on kiitollinen saadessaan vapautua sellaisista tarpeettomuuksista, tuntuivatpa ne kuinka syvällisiltä, mystiikan mielikuvitusta kiehtoviin huntuihin kietoutuneilta tahansa. On sitä paitsi yhtä virheellistä kutsua ”kolmasminää” ”todelliseksi oloksi” kuin kutsua platonista ideain maailmaa siksi samaksi. Jokainen olon laji on omassa maailmassaan yhtä todellinen kuin toisten lajien omissa maailmoissaan. Ja jos sellaista nimitystä kuin ”absoluuttinen” jne. on ylipäättään käytettävä, se on varattava korkeimmalle kosmiselle valtakunnalle.

⁴Esoteerisessa kirjallisuudessa on maininta minätietoisuudesta ”silmänä, joka näkee”, ”kaikinäkevänä silmänä” jne., mikä on symbolinen ilmaus korkeampien maailmojen monaditajunnalle, maailmoissa, joissa ei enää tehdä eroa subjektiivisen ja objektiivisen tajunnan välillä, vaan joissa kaikki alemmat tajunnanlajit sisältyvät minätietoisuuteen.

⁵Käsitesekaannuksen välttämiseksi lienee sopivampaa käyttää sanaa ”triadi” sanan ”minä” sijaan. Muutoin tietämätön voi saada sen virheellisen käsityksen, että on kysymys kahdesta eri yksilöstä, mikäli ei ole tehty selväksi, että ensiminä ja toisminä on sama yksilö eri triadeissa. Samaa sotkua on aiheutettu teosofisilla nimityksillä ”persoonallisuus” ja ”yksilöllisyys”, samoin kuin nimityksillä ”ego” ja ”Augoeides”. ”Persoonallisuus” ja ”yksilöllisyys” erotettiin toisistaan ikään kuin nämä kaksi olisivat eri yksilöitä, tekemättä sen sijaan selväksi, että ”persoonallisuudella” tarkoitettiin inkarnaatioverhoissaan olevaa minää ja ”yksilöllisyydellä” inkarnaation päätyttyä kausaaliverhossaan olevaa minää. Koskaan ei selvitetty, että minä on ensitriadissa oleva ikiatomi (monadi) sekä inkarnaatioverhoissaan että kausaaliverhossa, että ”persoonallisuus” on erityisen triadiverhon (kausaaliverhon inkarnoituvan pienemmän osan) ensitriadissa oleva minä ja että ”yksilöllisyys” oli sama suureen kausaaliverhoonsa palannut minä.

18.11 Ensiminän ja sen maailmojen symbolit

¹”Kun täydellinen irtautuminen ilmiöiden maailmasta on tapahtunut, on vapautuneisuus saavutettu.” (Patanjali)

²Kuinka paljon terävää ja syvällistä roskapuhetta onkaan käytetty selittämään vain tuota lausetta. Esoteerikolle se on välittömästi selvä. ”Ilmiöiden maailma” laajimmassa merkityksessään on ensiminän maailmat. Kun monadista on tullut toisminä, se on vapautunut riippuvuudestaan ensiminäänsä (myös täydellisesti kehittyneeseen) ja sen elämäntietämättömyydestä ja kyvyttömyydestä.

³Muinaiset opettajat kutsuivat ensitriadin maailmoja (47–49) ”illuusion maailmoiksi”, koska näiden elämänkäsityksestä täytyy tulla illusiivinen. Ilmaisua ”ulkokultaisuudessa eläminen” ”käytettiin myös. ”Illuusio” tarkoitti elämäntietämättömyyttä. Kukaan esoteerikko ei voinut kutsua ainetta ”illuusioksi”, minkä filosofiset subjektivistit tekevät.

⁴”Maajaa” eli ”suuri illuusio” merkitsee yksinkertaisesti, että vailla esoteerista tietoa yksilö väistämättä näkee fyysisen maailman, sitten emotionaalimaailman, myöhemmin mentaalimaailman, sitä mukaa kuin inkarnaatioverhot (ensiminän maailmat) hajoavat, ainoina olemassa olevina todellisuuksina.

⁵”Persoonallisuus” on monadi alimmassa triadissa triadiverhossa, niin ollen monadi suvereenina triadissa ja triaditajunnan synteesitajunnassa. Siten monadi on kehittynyt niin pitkälle kuin sille on mahdollista ihmiskunnassa. Kausaaliverhon tajunnan hankinta vaatii subjektiivisesti Augoeideen ja objektiivisesti jonkun planeettahierarkian jäsenen myötävaikutusta, jolloin jälkimmäinen välittää oikeat, kausaaliset aktivointimenetelmät. Normaalisti tämä prosessi

vaatisi monadilta useiden miljoonien vuosien inkarnaatiot. Sen keksittäminen muutamiin harvoin inkarnaatioihin edellyttää kärjistettyä määrätietoisuutta ja työskentelyä kaikilla persoonallisuuden käytettävissä olevilla energioilla. Ei riitä, että omaa esoteerista tietoa. Saadakseen avunantoa yksilön täytyy palvella kehitystä ja ihmiskuntaa. Se oli muinaisille opettajille ”jumalan palvelua”. Jumala tarvitsee avustajia ihmiskunnassa, jotta ihmiskunta ei yhä uudelleen vajoaisi barbaarisuuteen.

⁶”Persoonattomuus” esoteerisessa merkityksessä on mahdollista vasta toistriadissa olevalle monadille. Ensitriadissa oleva monadi on itse takertunut tietämättömyyden maailmoihin sen illuusioineen ja fiktioineen. Irtaantuminen on välttämätöntä, jotta voisi arvioida ilman kiintymystä.

⁷Englanninkielinen sana ”dweller” on saanut käännöksen ”vartija” tunnetussa lausekkeessa ”kynnyksen vartija”, jonka Bulwer-Lytton on romantisoinut teoksessaan *Zanoni*. Tämä viittaa yksilöön, joka jää kynnykselle, (ensitriadin ja toistriadin välille), joka ei voi ylittää sitä. Tällä tarkoitetaan monadia ennen kuin siitä on tullut kausaaliminä, monadia ensitriadissa, integroitunutta persoonallisuutta (mentaalitajunnan hallitessa alemmat tajunnanlajit, emotionaalisen ja fyysisen), ihmistä, omaa herraansa, tietämättömänä elämänlaeista, tietämättömänä Augoeideesta, minää suvereenina voittovallassaan, ilman mitään korkeampaa, ilman mitään yläpuolellaan olevaa. Sen jälkeen minästä ei tule korkeampaa, vaan tuho on ennemmin tai myöhemmin väistämätön.

18.12 *Essentiaalisuuden symboleja*

¹Pauluksen sanat ”Kristuksen rakkaus pakottaa meitä” ovat teologit tavalliseen tapaan väärinkäsittäneet sen tähden, että koskaan ei ole tiedetty, mitä Paulus tarkoitti ”Christoksella”, nimittäin essentiaalitajuntaa (46-maailman tajuntaa), ykseytajuntaa. Paulus oli vihitty ja kirjoitti vihityille heidän symbolikielellään. Teologit eivät tiedä, että kirkkoisä Eusebios sai käsiinsä joitakin näistä kirjeistä ja muotoili ne uudelleen oman päänsä mukaan.

²”Siunaus” esoteerisessa mielessä merkitsee essentiaalmolekyylien alaskutsumista 46-maailmasta. Niiden mahdollinen vaikutus yksilöihin riippuu heidän vastaanottavuudestaan.

18.13 ”Kuolema”

¹Ihmiset rakastavat päätöksellisiä ja äärimmäisiä sanoja, esimerkiksi sanoja ”tuho” ja ”kuolema”. Sopivin sana olisi ”eliminaatio”.

²Vanha esoteerinen ilmaisu ”kuolema” (virheellinen kuten useimmat ilmaisutavat) merkitsi kaikkea, minkä ihminen oli jättänyt taakseen evoluution tiellä, kaikkia hänen eliminoimiaan emotionaalisia illuusioita ja mentaalisia fiktioita, kaikkia hänen poistamia kainalosauvoja, jota olivat auttaneet häntä selviytymään, kunnes hän osasi kävellä itse. Valitettavasti nämä eivät ole mitään ”kuolleita tuotteita”, ne eivät ole kuolleita niille, jotka hyväksyvät ne sopivina välineinä. Esimerkiksi kirjallisuus sisältää kaikille kehitysasteille ja kehitystasoille tarkoitettuja teoksia ja jokaisen tulee valita ja hylätä (jätettävä kaikki, mikä ei lisää elämänymmärtämystä eikä anna voimaa toteuttamiseen). Kuinka vähän kaikkien näiden kirjastojen sisällöstä, kirjojen Himalajasta ja Niagarasta, onkaan jäljellä sadan vuoden kuluttua tai katsotaan olevan muuta kuin kuriositeetteja!

18.14 ”Synti”

¹”Synti” ei ole ”rikos loputonta olentoa vastaan, joka kykenemättömänä anteeksiantoon vaatii loputonta rangaistusta”, vaan se on elämänlakien suhteen tehty erehdys, jonka vaikutukset saamme kokea kylvön ja korjuun lain mukaan.

²Mikään jumala ei voi antaa anteeksi syntejä, elämänlakien vastaisia rikkomuksia. Se, mikä näennäisesti merkitsee syntien anteeksiantoa, on joko toteamus siitä, että kylvö on jo korjattu tai (poikkeustapauksissa) että mitattu korjuu on siirtynyt seuraavaan inkarnaatioon.

³Kylvö on korjattava. Mikään jumala ei voi kumota tuota lakia. Ja miksi hän tekisi sen? Jotta se sopisi lainrikkokille, jotka toivovat välttävänsä tekojensa seuraamuksilta. Se olisi oikea tapa edistää laittomuutta, minkä myös kirkon syntien anteeksianto on tehnyt.

⁴Teologit eivät voi tietää erehdyksen vaikutuksia. Heidän mahdolliset hyvityksen vaatimuksensa ovat täysin illusiivisia ja fiktiivisiä. Vain elämäntietämättömyys voi luulotella, että Christos olisi tahtonut tai voinut kumota kylvön ja korjuun lain.

18.15 Jumala immanentti ja transsendentti

¹Nimityksellä ”jumala immanentti” on useita eri merkityksiä. Viime kädessä se tarkoittaa kosmiseen kokonaistajuntaan osallisia ikiatomeja, joista kaikki aine on muodostunut. Esoteerikolle symboli tiivistää sarjan yhä korkeampia luomakuntia; ihmiselle lähinnä tiedon Augoeideen olemassaolosta.

²”Jumala transsendentti” on symbolinen nimitys kaikille yksilön ylitajunnan sisältäville (planetaarisille tai kosmisille) valtakunnille. Ihmiskunnassa olevalle normaali-ihmisille ovat sekä viides että muut korkeammat valtakunnat transsendenttia jumalallisuutta. Kolmannessa kosmisessa valtakunnassa olevalle kosmiselle minälle neljäs valtakunta on ”jumala transsendentti”.

³Symboleilla ”jumala immanentti” ja ”jumala transsendentti” on eri merkitys eri kehitystasasteilla oleville yksilöille. Symbolien eri merkitykset ovat aina aiheuttaneet käsitesekaannusta ja loputtomia kiistoja vihkiytymättömien keskuudessa.

18.16 Vastakohtaparit

¹Esoteriikassa käytetään usein termiä ”vastakohtaparit” kahdessa täysin eri tarkoituksessa: osaksi merkityksessä alempi ja korkeampi, alempi ja korkeampi ainelaji, tajunta, energia, maailma, valtakunta; osaksi vastakohtina hyvä-paha, oikea-väärä, vetovoima-poistoyöntövoima, samastuminen-vapautuminen.

²Mitä suurempi välimatka maailmojen välillä, sitä suurempi vastakohtaisuus eri suhteissa. Vanhassa symbolisessa kirjallisuudessa ilmiöiden täsmällinen määrittely ei ollut toivottavaa, ja erilaiset tulkinnat annettiin tietokuntien yhä korkeammilla asteilla. Monia symbolisia termejä on jäljellä ja ne ovat väärinkäsitysten lähde. Siltä osin kuin esoteriikasta tulee eksoteerista, tulee myös symboliikka tulkituksi samalla tavoin.

³Annettakoon eräs lauseke esimerkkinä. Se on vanha tarina hengen ja aineen välisestä vastakohtasta: ”Henki on aineen korkein laji; aine on hengen alin laji.” Itse asiassa tajunta pääsee yhä vähemmän oikeuksiinsa yhä koostuneemmissa atomilajeissa ja käänteisesti se pääsee yhä enemmän oikeuksiinsa korkeammassa ainelajeissa. Suurin vastakohtaisuus aurinkokunnassa on tietenkin maailmojen 43 ja 49 välillä, minkä tähden maailmaa 43 epävarsinaisesti kutsutaan ”hengeksi” ja maailmaa 49 ”aineeksi”.

⁴Koska tajunnankehitys, tajunnan aktivointi, alkaa alimmassa maailmassa ja saavuttaa aurinkokunnassa mahdolliset korkeimmat ilmaisunsa maailmassa 43, on fyysistä ainetta (49) kutsuttu ”äitiaspektiksi” (sikiönkehityksen symboli) ja manifestaaliainetta (43) ”isäaspektiksi”.

18.17 Valo ja pimeys

¹Symbolilla ”valo” on monia eri merkityksiä. Esoteerisessa symboliikassa puhuttiin aina valosta ja yhä enemmän valosta, siitä että valo on substanssia (ainetta) ja että substanssi on energiaa (ilmeten äänenä), riippuen siitä mitä todellisuusaspektia vihkiytynyt kykeni tajuamaan ja käyttämään.

²”Valo” on se eetteriaine, joka mahdollistaa fyysisen näön pimeydessä, se emotionaaliaine, joka mahdollistaa emotionaalisen selvänäön, sen mentaaliaine (idea) joka mahdollistaa ymmärtämisen.

³Valo on ainetta, mutta ”valo” on myös se objektiivinen tajunta, joka paljastaa objektin

valaisemalla sen. On olemassa yhtä monta tajunnanlajia ("valoa") kuin on ainelajeja.

⁴Subjektiiiviselle tajunnalle "valo" on symbolinen ilmaisu elämyksen kautta saadulle ymmärtämykselle.

⁵"Sielun pimeä yö" on esoteerinen ilmaisu merkiten useita vaihtelevan voimakkuuden omaavia erilaisia tiloja. Kaikki kokevat sen silloin tällöin. Emotionaalimaailmasta tulevat aallot hukuttavat meidät pimeyteen, pelkoon, kärsimykseen, toivottomuuteen. Voimakkain "yö" on se, jossa yksilö voi samastua ihmiskunnan pohjattomaan hätään, kokea sen tuskan, joka vastaa hetkellistä tilaa kausaalimaailmasta essentiaalimaailmaan siirtymisen yhteydessä, jolloin minä tuntee itsensä hylätyksi. Se on elämys, jonka myös korkeammissa maailmoissa olevat kokevat, niin pian kuin he luovat katseensa ihmiskuntaan.

18.18 Graalin malja

¹Symboli "Pyhä Graalin malja" tarkoittaa sitä pyhää astiaa, joka kerran täytettynä tekee sen omistajan täydelliseksi. "Kalkki" tarkoittaa ihmisen kausaaliverhoa ja "viini" kausaalitajuntaa. "Viinillä täyttynyt kalkki" on siten täydellistynyt ensiminä, ihminen, kun hän elää salliakseen itsensä astian tavoin täyttyä toisminän energioilla. Ensiminän inkarnaatioverhot ovat siten lakanneet reagoimasta muihin kuin minästä tuleviin värähtelyihin, ovat siten tulleet täydellisiksi välineiksi.

²Kristillisessä symboliikassa symboli vastaa "pyhää henkeä", kausaaliminää, temppeliä sen revenneine esirippuineen.

³Kaikkien niiden symbolien tavoin, jotka mielikuvituksellinen spekulatio on saanut haltuunsa, on tietenkin myös tarina Graalin maljasta rappeutunut monenlaiseksi hölynpölyksi; tällä kertaa onneksi harmittomaksi.

⁴Aina on olemassa jokin perusta näille vanhoille tarinoille, mutta useimmissa tapauksissa ihminen jää vielä pitkään tietämättömäksi tästä perustasta, kunnes ymmärtämys sen itsensä selvydelle kerran herää.

18.19 Kolmio ja neliö

¹Termi "kolmio" oli Blavatskyn nimitys triadille. Esoteerisessa kirjallisuudessa symbolia käytettiin kuvaamaan kolmen pisteen ympäri tapahtuvaa universaalista liikettä, manifestaation kaikkien energiailmentymien geometrista muotoa.

²Kuusikulmaisen tähden symboli, joka muodostuu kahdesta vastakkaisesta tasasivuisesta kolmiosta, ei ole koskaan ollut joku "Salomon sinetti", vaikka juutalaiset niin väittävät. Se on ikivanha esoteerinen symboli, jolla on monta eri merkitystä. Niistä tunnetuimmat ovat, että ylöspäin suuntautunut kolmio merkitsi planeettahierarkiaa ja alaspäin suuntautunut ihmiskuntaa, että ylöspäin pyrkivä kolmio tarkoitti evoluutiota ja alaspäin pyrkivä involuutiota. Ne merkitsevät myös ensitriadia ja toistriadia.

³Esoteerisessa kirjallisuudessa on maininta nelinkertaisesta ihmisestä "neliönä" ja kolminkertaisesta sielusta "kolmiona". Neliö voi tarkoittaa osaksi neljää inkarnaatioverhoa: mentaalista, emotionaalista, fyysis-eetteristä ja fyysis-organista verhoa, osaksi koko ihmiskuntaa. Kolmio merkitsee osaksi kausaaliverhon kolmea keskusta (vastaten lajeja 47:1-3), osaksi toistriadia, osaksi kaikkia muita kolmijakoja. Tämä mieltymys geometrisiin nimityksiin johtuu siitä, että useimmat mentaaliaineen muodoissa esiintyvät abstraktit käsitteet ovat geometrisia kuvioita.

18.20 Astrologinen symboliikka

¹Egyptiläinen Gizessä oleva Sfinksi esittää ihmisen päätä leijonan vartalossa: ihmisen symboli astrologisen kuvauksen mukaan – Leijonan eläinratatähdistön energiat helpottavat ihmiselle itseluottamuksen, itsemäärävyuden, määrätietoisuuden hankintaa ja työtä itsetoteutuksen hyväksi; toisminän tajunnan hankintaa.

²Kaldealaiset olivat niitä, jotka noin kolmekymmentätuhatta vuotta sitten tekivät astrologiasta tieteen temppeleiden oppineille, tieteen, joka vähitellen turmeltui, kunnes se lopulta rappeutui pelkäksi karkeaksi taikauskoksi. Myös itse risti symbolina on lähtöisin kaldealaisilta, jotka jakoivat havainnollisesti kaksitoista eläinratatähdistöä osaksi neljään tasasivuiseen kolmioon, osaksi kolmeen tasaristiin kukin ympyrään piirrettyinä. Nämä molemmat jaot helpottavat sisäisten suhteiden ymmärtämystä.

³Esoteerisessa astrologiassa näillä kolmella ristillä on vastaavuutensa kolmessa triadissa. Alimman ristin (ensitriadin) muodostavat Kaksoiset, Neitsyt, Jousimies ja Kalat. Sitä kutsuttiin myös nimellä Svastika. Keskiristin (toistriadin) muodostavat Härkä, Leijona, Skorpioni ja Vesimies. Korkeimman ristin (kolmasminän) muodostavat Oinas, Rapu, Vaaka ja Kauris.

⁴Niiden merkitys ilmenee siitä, että vasta näissä triadeissa voidaan annetut energiat käsittää, ymmärtää ja hallita.

⁵Gnostikoilla nämä kolme ristiä tulivat myöhemmin merkitsemään ihmiskuntaa, planeettahierarkiaa ja planeettahallitusta.

⁶Yleisesti voidaan sanoa, että mitä enemmän ihminen kehittyy, sitä enemmän hän voi hyödyntää kaikkia hänen verhojensa läpi virtaavia eläinrataenergioita.

18.21 Risti

¹Ristillä symbolina on monta merkitystä. Esoteerikolle vakuuttavinta on käsittää vertikaalinen ilmaisu ”korkeudesta tulevalle voimalle”, korkeammista maailmoista verhojen läpi virtaavina energioina, ja käsittää horisontaalinen ilmentämissä oppilaan energiankäyttöä elämän palvelukseen.

²Toinen merkitys yksilölle on se, että hän sydämellään, sen ollessa leikkauspisteessä, on yhteydessä ”maailman neljään ilmansuuntaan”. Mitä enemmän yksilö kehittyy, sitä useampia merkityksiä hän löytää. Symbolien oli tarkoitus antaa eri kehitysasteita vastaavat eri merkitykset tietokuntien eri asteilla. Kohoaminen asteiden kautta vei monta inkarnaatiota. Kerran vihitty, aina vihitty, tähän saakka, kun tieto on sallittu julkiseksi ja jokainen saa itse kohota asteiden kautta. Tietokuntien sulkeminen vuonna 1875 oli käännekohta ihmiskunnan historiassa. Mutta kerran tulevaisuudessa tulee olemaan uusia tietokuntia, jolloin planeettahierarkian oppilaat saavat poikkeuksellinen koulutuksen ja tiedon, jonka vihkiytymättömät tulkitsisivat ja käyttäisivät väärin.

³Kaldealaisten esoteerisessa astrologiassa kuvattiin taivaankaaren kaksitoista eläinratatähdistöä (havaittavissa maapallolta vuorokauden 24 tunnin ajan) täysin eri merkityksen omaavina kolmena ristinä: kolmen triadin risteinä. Ensitriadissa oleva monadi kykenee käyttämään oikein energiat vain niistä neljästä tähdistöstä, joiden energiat muodostavat alimman ristin. Vastaava koskee monadia sen ollessa jommassakummassa kahdesta muusta triadista.

⁴Evangeliumisymbolien kirjailijat tekivät näistä kolmesta rististä tarinan Golgatan risteistä ja niiden kolmesta eri kehitysasteella olevasta yksilöstä (neljännessä, viidennessä ja kuudennessa luomakunnassa), symboliikan, jota kirjaimenorjat eivät ole vielä oppineet oikein ymmärtämään. Kun he kerran kykenevät tähän, tullaan teologinen tiedekunta lakkauttamaan ja korvaamaan esoteriikan symboliikan professorilla, todellisella uskonnonhistorialla.

18.22 Ristiinnaulitseminen

¹Kausaaliminästä essentiaaliminäksi siirtymisen yhteydessä eli monadin siirtyessä kausaaliverhossa olevasta ensitriadista vastamuodostuneessa essentiaaliverhossa olevaan toistriadiin monadi leijuu hetken ”vapaasti tuntemattomassa ei missään”. Minällä on henkeäsalpaava tunne ”kaiken (kausaalitajunnan kaikkine sen sisältöineen) menettämisestä”. Ainoa, mitä se sinä hetkenä tietää, on sen itseidentiteetti. ”Minä olen se, mikä minä olen.”

²Prosessi oli dramaattisesti kuvattu babylonialaisten (alun perin atlantislaisten) arkistojen muistiinpanoissa, arkistojen, joissa juutalaisilla nuorilla oli vankeuden aikoina tilaisuus saada

koulutuksensa. Niin kuin monessa muussa tapauksessa jäljelle ei jäänyt paljonkaan alkuperäisestä versiosta (tässä tapauksessa vain ilmaisu ”Minä olen se, mikä minä olen”, mikä viittaa juutalaisten kanonisten kirjoitusten Jahveen. Tätä dramaattista kuvausta gnostilaisten evankeliumiromaanien kirjoittajat hyödynsivät. Inkarnaatioon ristiinnaulittu kausaaliminä, joka ristiinnaulitsemisen (inkarnaation) aikana oli tullut tietoiseksi ”jumalanpojanarvostaan” (jumala immanentista), huudahtaa siirtyessään ensitriadista toistriadiin: ”Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit”, ilmaisten äärettömän hylätyksi tulemisen tunteen tänä ”tiivistyneen ikuisuuden” hetkenä.

³”Ristiinnaulitsemisella” on monia muita merkityksiä esoteerisessa symboliikassa. Yksi niistä on minän uudelleensyntyminen fyysiseen maailmaan, tähän helvettiin, tähän hulluuteen, tähän tietämättömyyden yksilöllisten käsitysten sekamelskaan. Jokaisella on uskontonsa, filosofiansa, viisautensa. Jokainen on oman tietämättömytensä auktoriteetti.

18.23 Uhrautuminen

¹Nimitys ”uhrautumisen laki” on suoraan harhauttava. Ainoat, jotka todella uhrautuvat, ovat korkeimmat kosmiset kollektiiviolennot, jotka rakentavat kosmoksen. Kenellekään muulle elämä ei ole uhrautumista, koska antaminen on kehityksen edellytys. (Antava saa.) Alemman uhraaminen korkeamman voittamiseksi on vain näennäinen uhraus. Palvelemalla ihminen kehittää kaikki ne kyvyt ja ominaisuudet, jotka ovat korkeamman evoluution edellytys. ”Uhrautumisen lakia” pitäisi mieluummin kutsua nimellä ”antamisen laki”. Itsekkyyks ehkäisee ykseyttä, ja vasta ykseydessä voimme saavuttaa yli-inhimillisiä valtakuntia. Harhauttava nimitys ”uhrautuminen”, jonka vain vihityt kykenevät ymmärtämään, johti kammottavaan väärinkäsitykseen, että jumala vaati uhrin voidakseen ”antaa synnit anteeksi” ja luovutti sen tähden ristiinnaulittavaksi ainoan poikansa. On vain kysyttävä, kuinka asia on toisilla planeetoilla ja toisissa aurinkokunnissa oivaltaakseen tämän harhaluulon mielettömyyden. Tarvitseeko jumalan myös siellä uhrata ”ainokainen poikansa” tai ehkä hänellä on useampia poikia, yksi jokaista planeettaa kohti? Lienee väistämätöntä, että ihmiset sielläkin elämäntietämättömyydessään tekevät virheitä Lain suhteen. Tai ehkä siellä ei ole omenoita syötäväksi Aatamille ja Eevalle.

18.24 Esoteerinen historia

¹Historioitsijat voivat turvallisesti jättää esoteerisesti orientoituneille astronomeille (todellisille astrologeille) historiallisten aikakausien vahvistamisen. Ne osuvat nimittäin yksiin eläinrata-aikakausien kanssa.

²Kun esoteerinen historia kerran julkaistaan, voidaan nämä eläinrata-aikakaudet esittää ryhmittäin yhteenvetona kolmannen, neljännen ja viidennen juurirodun historian yhteydessä. Silloin voitaisiin saada yleiskuva noin 40 miljoonan vuoden ajalta. Tai historian voi sallia alkavan planeettahierarkian saapumisesta noin 18 miljoonaa vuotta sitten tai apinaihminen kausaalistumisesta, mikä alkoi noin 21 miljoonaa vuotta sitten.

³Kun esoteerinen historia julkaistaan, tulee osoittautumaan, että ne ideat, jotka ovat vieneet ihmiskuntaa eteenpäin, ovat lähtöisin esoteeristen tietokuntien jäseniltä. Tietokuntien olemassaolo oli yleisesti tunnettu ennen kristinuskon leviämistä. Mutta kristillinen kiihkoilu pakotti nämä tietokunnat ”menemään maan alle”. Se rosenkreutz-järjestö, josta puhuttiin 1600-luvulla, oli jesuiittien väärennös ja sen tähden kirkko suvaitsi sen. Saint Germainin julkaisu koskien aitoja rosenkreutzilaisia symboleja, joita kukaan ei osannut tulkita, oli tarkoitettu paljastamaan väärennös. Tunnettuja esoteerisia tietokuntia on aina jäljitelty tarkoituksella taistella niitä vastaan ja johtaa ihmiset harhaan. Nykyisin sellaisia järjestöjä ei tarvita, koska tieto todellisuudesta on saanut tulla eksoteeriseksi. Mikä tahansa edelleen jatkuva mysteerikultti on silkkaa petosta. Ne uudet tietokunnat, joita on tarkoitus perustaa vuoden 2200 jälkeen, eivät tule olemaan salaisia, vaan opettamaan kaiken avoimesti. On aivan toinen asia, että tätä tietoa

ei ole mahdollista ymmärtää ilman erityistä opetusta.

⁴Jokainen eläinrata-aikakausi tuottaa kulttuurinsa, ja menneisyydessä on yhtä monta kulttuuria kuin on ollut eläinrata-aikakausia. Ne ovat eläinratatähdistön erikoislaatuisten värähtelyjen tulos. Jokainen eläinrata-aikakausi esittää seitsemän erityistä kasviston ja eläimistön pääalajia niiden seitsemän departementtienergian mukaisesti, joihin eläinrataenergiat jakautuvat.

18.25 Kulttuuri

¹Kulttuuri on ennen kaikkea vapautta kaikkien yhtäläisen oikeuden rajoissa ("suvaitsevaisuutta"), sen jälkeen kaikkien rotujen ja kansojen rajat ylittävää inhimillisyyttä, ihmiselämän sekä positiivisten (rakentavien) että negatiivisten (hajottavien) voimien ymmärtämystä, osallistuvuuden ymmärtämystä poissulkevuuden vastakohtana, sen ymmärtämistä, että kokonaisuus on enemmän kuin sen osat.

²Kulttuuri on elämänlakien ymmärtämystä.

³Taide on vastakohta muodottomuudelle ja kaiken taiteen perustana täytyy olla todellisuus.

⁴Kulttuuriin kuuluu oivallus, että jokaisella kansalla on erityinen tehtävänsä ihmiskunnan tajunnankehityksessä. Toistaiseksi kaikki ovat epäonnistuneet siinä tehtävässä.

⁵Niille, jotka ovat kiinnostuneita perspektiiviä tarjoavasta kulttuurihistoriasta, voidaan suositella Egon Friedellin kolmiosaista teosta *Uuden ajan kulttuurihistoria* (kustantaja: WSOY). Paras laatuaan.

18.26 Muutamia esoteerisia termejä

¹Nimitys "esoteerikko" pitäisi varata niille, jotka ovat hyväksyneet hylozoiikan työhypoteesiksi eikä sitä pitäisi käyttää korkeammista minuuksista (esimerkiksi kausaaliminuuksista).

²Esoteerisiin kykyihin kuuluu:

telepatia: psyykkisten tilojen (ajatusten ja tunteiden) siirtäminen ilman aistiemme ilmaisuelinten välitystä.

telekinesia: kyky liikuttaa esineitä etävaikutuksen avulla.

levitaatio: esineiden nostaminen maasta niitä koskematta.

psykoskopia: (psykometria): kyky todeta tuntemattomien esineiden alkuperä.

selvänäkö: kyky nähdä muurien lävitse; nähdä etäällä olevia esineitä, nähdä menneisyyteen ja tulevaisuuteen.

selväkuulo: kyky kuulla pitkien matkojen päästä.

apportti: kyky vetää puoleensa esineitä pitkien matkojen päästä, myös seinien läpi.

materialisointi ja dematerialisointi: kyky muotoilla ja vastaavasti hajottaa fyysisiä esineitä.

³Se, joka kiistää joidenkin näiden kykyjen olemassaolon, ei tiedä, mistä puhuu.

⁴Esoteerisesta näkökulmasta tajunnankehitys ja paljastuminen ovat synonyymisiä käsitteitä. Yksi ei voi olla olemassa ilman toista. Jatkuva tajunnankehitys merkitsee ennen ymmärtämättömien asioiden jatkuvaa paljastumista. Paljastumisesta tulee tietoa, kun se muotoillaan sanoin toisten käsitettäväksi.

⁵Tajunnanjatkuvuus on laaja käsite. Se voi tarkoittaa emotionaalista jatkuvuutta, mikä tarkoittaa, että yksilö voi muistaa, mitä hän on kokenut emotionaalimaailmassa unen aikana. Jos tarkoitetaan kausaalista tajunnanjatkuvuutta, yksilö on aina tietoinen kausaaliverhossaan myös sen jälkeen kun hänen inkarnaatioverhonsa ovat hajonneet ja hän on inkarnoitunut uudelleen.

⁶Kausaali-mentaalimaailma (47:1-7) ja fyysinen maailma (49:1-7) jakautuu molekylaarisessa suhteessa korkeampiin ja alempiin. Korkeamman mentaalisen (myös kausaaliseksi tai "abstraktiksi" mentaaliseksi kutsutun) muodostavat 47:1-3; ja alemman mentaalisen (tai varsinaisen mentaalisen) 47:4-7. Fyysinen maailma jakautuu eetteriseen (49:1-4) ja näkyvään (49:5-7) maailmaan. Hierarkian sihteerin, 45-minä D.K., jakoi mentaalimaailman kolmeen osaan, korkeampaan mentaaliseen, kausaaliverhoon eli kausaaliolentoon ("son of mind") ja alempaan

mentaaliseen. Kausaaliolennolla on nimittäin erityinen tehtävä sen ollessa välttämätön yhteys toistriadin mentaaliatomien ja ensitriadin mentaalimolekyylin välillä.

⁷Korkeampia maailmoja koskevien käytettävissä olevien sanojen puuttuessa, mikä on aina ollut vakava rasitus, kutsuttiin ensimmäistä kosmista valtakuntaa (36–42) ”kosmis-astraaliseksi maailmaksi” ja toista kosmista valtakuntaa (29–35) ”kosmis- mentaaliseksi maailmaksi”; siten analogisesti aurinkokunnan maailmojen kanssa, joita myös kutsutaan ”kosmis-fyysiseksi” maailmaksi. Kuinka suunnattoman paljon yksinkertaisempi onkaan matemaattinen merkintätapa, jota ei voi koskaan käsittää väärin.

⁸Sanat, joiden myös pitäisi hävitä, ovat ”abstrakti” ja ”konkreettinen”, joita on käytetty jopa 21 tajunnanlajista maailmoissa 45–47; ja ”pure reason” (puhdas järki, Kantin ilmaisu), jota on käytetty essentiaalitajunnasta. Tätä voisi varmasti kutsua terminologiseksi avuttomuudeksi. Koko vanha terminologia tulisi korvata käsitettävällä ja täsmällisellä, matemaattisella terminologialla, kun se on kerran saanut määritelmänsä.

⁹Teosofien puhe ihmisen seitsemästä prinssiipistä oli epäonnistunut yritys liittää yhteen ensitriadin neljä inkarnaatioverhoa ja toistriadin kolme yksikköä. Tästä johtuvat epämääräiset käsitykset ovat edelleen olemassa heidän esityksissään. Heille näyttää ennen kaikkea olleen tärkeää saada esiin seitsenluku. Se voidaan saada esiin useammalla tavalla, esimerkiksi kahden triadin kolmella yksiköllä ja niitä yhdistävällä kausaaliverholla.

¹⁰Nimitys ”aika” on symboli, joka merkitsee etäisyyttä, kehitystä, kykyjä, voimien käyttöä ja niiden säästöä.

¹¹Termillä ”vihkimys” on monia eri merkityksiä. Yleisesti katsoen sillä tarkoitettiin asteittaista yhä korkeampien tajunnanlajien, erityisesti atomitajunnan hankintaa. Sitä käytettiin merkitsemään vihkimystä esoteerisiin tietokuntiin ja sen eri asteisiin ja erityisesti planeettahierarkian eri asteisiin.

¹²Väärinkäsitysten ehkäisemiseksi huomautetaan, että Laurencyn kirjoituksissa esiintyvät sanskritinkieliset termit ovat ne alkuperäiset, joita planeettahierarkia käyttäviä näistä tosiasioista. Ne eivät vastaa itä- ja länsimaaisessa veedaanta- ja joogakirjallisuudessa vääristettyjä termejä.

18.27 Muutamia esoteerisia symboleja

¹”Jumalan tahto”, josta teologit puhuvat, on evoluutio: monadien tajunnankehitys ja tämä kaikissa luomakunnissa.

²”Christoksen uudelleentuleminen” tarkoittaa planeettahierarkian uudelleen ilmestymistä ihmiskunnan keskuuteen valtaamaan takaisin sen henkisen johtoaseman, joka sillä oli ennen kuin se vetäytyi takaisin osoittaakseen ihmiskunnalle, että se ei kykene omin päin ratkaisemaan poliittisia, sosiaalisia, taloudellisia ja monia muita ongelmia, mihin kaikkeen se on aina uskonut kykenevänsä. Yli kaksitoistatuhatuotisen täydellisen epäonnistumisen jälkeen sen olisi vihdoin pitänyt oppia ymmärtämään kyvyttömyytensä siihen.

³”Usko” on esoteerisessa merkityksessä mentaaliatomi, mentaali-idea, vastustamaton mentaalienergia. Uskon vertaus pienimpään siemeneen oli syvälinen viittaus sen aineelliseen merkityksettömyyteen ja sen suunnattomaan voimaan. Mutta se ei ole mitään, minkä tietämätön vain ”valtaa itselleen”. Se joko on siellä tai ei. ”Usko on jumalan lahja.”

⁴”Usko on toivon substanssi ja näkemättömän itsestäänselvyys” on apostoli Pauluksen muotoilu, jonka D.K. on hyväksynyt ja jota hän on usein lainannut. Huomioi sana substanssi!

⁵Hyvin vanha hautauskaava kuului: ”Maasta sinä olet tullut; maaksi sinun pitää jälleen tulla: henki palaa luo jumalan, joka antoi sen.” Se todistaa panteistisesta näkemyksestä, jonka mukaan maailmansielu erittää yksilöllisen sielun, joka kuolemassa tuhoutuu sulautumalla maailmansieluun. Eräs mielikuvituksen monista spekulatioista, toisin sanoen: arvailuja.

⁶Vanhoissa esoteerisissa tietokunnissa vasta hyväksyttyjä kutsuttiin ”pieniksi veljiksi”. Näitä Christos ajatteli, kun hän puhui ”näistä minun pienimmistäni”. Tämä ilmaisu sisällytettiin ilmeisesti vahingossa yhteen evankeliumiromaaneista ja tuli tietenkin väärintulkituksi.

⁷”Samanlainen vetää puoleensa samanlaista.” Tavallinen latteus, jonka luulemme ymmärtävämme, mikä on suuri erehdys. Suurimmat esoteeriset salaisuudet kätkeytyivät usein sellaisiin yksinkertaisuuksiin. Niiden yksinkertaisuus, välittömyys, ilmeinen oikeellisuus on varmin tapa kätkeä ne. Englannin kielessä näille on ilmeikäs sana ”blinds”.

⁸Esoteerisessa symboliikassa ”miekalla” tarkoitetaan ensimmäisen departementin energioita, ”kynällä” toisen departementin, ”rahalla” kolmannen departementin energioita.

⁹Kolmen esoteerisen juhlan Oinaan, Härän ja Kaksosten täysikuun yhteydessä on tarkoitus muistuttaa meitä planeettahierarkian olemassaolosta, planeettahallituksen olemassaolosta ja universaalisen veljeyden välttämättömyydestä. Tähän myönteisesti asennoituvat ryhmät valmistautuvat vastaanottamaan energioita essentiaalisesta, superessentiaalisesta ja kausaalisesta maailmasta.

¹⁰Symbolisessa tarinassa Joonan ja valaskalan Joonan edustaa suurta kausaaliverhoa ja valaskala pienempää triadiverhoa. Inkarnaation yhteydessä ensitriadi siirtyy korkeammasta alempaan. Valaskala nielaisee Joonaksen, henkisessä suhteessa pienen miehen, koska hänen täytyi inkarnoitua. Triadiverho on paljon tiheämmin kausaalimolekyyleillä pakattu kuin jäljelle jäänyt kausaaliverho; ja siten se oikeuttaa metaforan.

¹¹Esoteeristen tietokuntien symbolikielessä esiintyy usein puhetta ”sanasta” ja ”sanoista”. Kaikkien symbolien tavoin niillä on eri merkityksiä. Jos tarkoitetaan suhdetta ääneen, ne tarkoittavat ääniväriähtelyjen vakiosarjoja. Ilmaisun ”sana tuli lihaksi” tarkoitti jonkin korkeamman olennon inkarnoitumista, olennon, joka edusti jonkinlaista ”sanaa”, toisin sanoen korkeampia valtakuntia. ”Sana” tunnetussa ilmaisussa ”kadonnut mestarinsana” tarkoitti esoteerista tietoa, samoin kuin niin kutsuttuja voimasanoja (words of power), mantroja, erilaisia eri departementeissa, lopullista toimeenpanoa dynamiksen keskittämisessä, mikä irrotti energialatauksen.

¹²Ympyrä ja siinä oleva piste on esoteriikassa usein esiintyvä muodon ja tietoisuuden symboli, olipa sitten kyse aurinkokunnasta, planeetasta, ihmisestä tai atomista.

¹³Ikiatomi on keskipiste kaikissa ikiainekoostumuksissa, ikiatomi, joka on kaikessa oleva tietoisuus, ikiatomi, joka on manifestaatioaineen sisältö, ikiatomi, joka mahdollistaa energian ja tajunnan.

¹⁴Esoteerisessa kirjallisuudessa mainittua ”tietä” luonnehtii aggregaattiverhojen seitsemän pääkeskuksen automaattinen aktivointi. Kolme alinta keskusta ovat täysin aktiivisia kaikilla, joten varsinainen tie alkaa sydänkeskuksen aktivoinnista yksilön palveluksessa antaumuksellisesti ihmiskuntaa ja evoluutiota.

LOPPUSANAT

Ihmisen tie on tie pimeydestä valoon, tietämättömyydestä tietoon, hulluudesta viisauteen, alemmasta korkeampaan. Ikuinen elämä on aina tässä ja nyt, lopputavoite saavutetaan aina kerran ja kaikki tulee olemaan, niin kuin sadussa, lopultakin hyvin.

Yllä oleva teksti on Henry T. Laurencyn kirjoitelma *Terminologia ja symboliikka*.

Kirjoitelma sisältyy kirjaan *Ihmisen tie* (Människans väg, julkaistu 1998).

Suomentanut Irmeli Adelskog.

Käännös Copyright © Kustannussäätiö/Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 2019.

Kaikki oikeudet pidätetään.

Tarkistettu 22. joulukuuta 2019.